

Oponentský posudek k bakalářské práci

Jméno studenta: Tereza Nedvědová
Název práce: Individuální a systémové faktory jako příčina emočního odcizení v nizozemských románech generace mileniálů
Vedoucí práce: Mgr. Anna Krýsová

Bakalářská práce Terezy Nedvědové splňuje formální i obsahové náležitosti. Její rozsah činí 60 stran (vč. bibliografie), což je dostatečný a zcela odpovídající formát. Práce je napsána v českém jazyce.

Práce obsahuje všechny příslušné formální náležitosti (abstrakty v češtině a angličtině, klíčová slova, obsah, úvod do problematiky, teoretickou a analytickou část, závěr a bibliografii). Jedinou výhradu mám k chybějícímu názvu práce v angličtině (a popř. i v nizozemštině). Přínosný by dle mého názoru byl i abstrakt v nizozemštině včetně klíčových slov.

Pisatelka dbala na formální náležitosti práce - kapitoly jsou řádně číslovány a autorka správně cituje odborné zdroje. V obsahu mi chybí pouze bibliografie. Cíle práce jsou zahrnuty v teoretické části, v úvodu do problematiky. Je možné namítnout, že by si zasloužily samostatnou, číslovanou kapitolu, kterou by čtenář našel v obsahu.

Čistě ze zvědavosti by mě zajímal důvod, proč se studentka rozhodla napsat bakalářskou práci v českém jazyce. Primární a sekundární literatura totiž neobsahují, až na jednu výjimku, české publikace.

Po jazykové stránce je práce na vysoké úrovni. Slovní zásoba a stylistika dokazují, že Tereza Nedvědová umí napsat odborný text, a to poutavou formou. V práci je jen pár drobných chyb z nepozornosti, které mi nepřipadaly rušivé.

Po obsahové stránce považuji tuto bakalářskou práci za velmi zdařilou. Autorka se zabývá individuálními a systémovými faktory, které zapříčiňují emoční odcizení postav v nizozemských románech dvou autorů generace mileniálů: *De avond is ongemak* (od Marieke Lucas Rijneveld) a *Gebreik is een groot woord* (autorky Niny Polak). Pisatelka vychází z teorie v publikaci *Affectieve crisis, literair herstel* od vlámských literárních vědců Hanse Demeyera a Svena Vitse, kteří ve studii zkoumají příčinu emočního odcizení literárních postav. Za tímto odcizením stojí dle jejich názoru dysfunkčnost světa a pozdně kapitalistická společnost. Autorka toto tvrzení objasňuje a zasazuje literární díla do kontextu doby, ve které byly napsány. Přibližuje společenskou a ekonomickou situaci, která tvarovala současné kulturní dění a tendence, které se zrcadlí v literatuře. Zde bych ráda podotkla, že přestože je toto téma nesmírně složité a komplexní, autorka s lehkostí nastínila problémy, se kterými se západní civilizace potýkají (mimo jiné jsou např. zmíněny krize demokracie a ekonomie a úskalí neoliberalistického kapitalismu) a které dle autorů hrají v rámci emočního odcizení literárních postav významnou roli. Dále je pozornost věnována souvisejícím pojmům postmodernismu, metamodernismu a *structure of feeling*. Pisatelka čtenáře pozorně provází složitějšími pasážemi v angličtině či nizozemštině, problematiku systematicky (do)vysvětluje a často parafrázuje, díky čemuž text působí

uceleně a srozumitelně.

Autorka poukazuje na velký význam individuálních faktorů a motivů, které studie Demeyera a Vitse opomíjí, přičemž je, dle mého názoru opodstatněně, považuje za klíčové ke komplexnímu pochopení analyzovaných literárních děl.

V analytické části studentka rozebírá relevantní pasáže, které popisují individuální faktory mající vliv na psychické rozpoložení a emoční odcizení hlavních postav. Analýza je logická a přesvědčivá, k žádné z pasáží nemám výhrady. Je patrné, že Tereza Nedvědová oběma románům rozumí do hloubky. Rozbor začíná obecně, přičemž zmiňuje děj a systémové faktory mající vliv na hlavní hrdiny. Posléze však dopodrobna analyzuje individuální faktory a poukazuje na souvislosti, které nejsou očividné.

Autorka konstatuje, že život románových hrdinů sice ovlivňuje historický kontext, který v teoretické části načrtla, individuální faktory však tento pohled dle ní rozšiřují a umožňují celistvější pochopení postav. Toto komplexnější pochopení postav stimuluje ve čtenáři empatii. „Pokud je možné takto obohatit naše chápání románů, snad to může vést i k lepšímu chápání našeho okolního světa.“ Tvrzení autorky, které poukazuje na jeden z významů literatury a s nímž nelze než souhlasit. Dle mého názoru tato analýza románů *De avond is ongemak* a *Gebrek is een groot woord* přispěla zase o něco k tomuto hlubšímu pochopení světa, ve kterém žijeme.

Při obhajobě by autorka mohla odpovědět na (některé) z následujících doplňujících otázek vyplývajících z teoretické a praktické části bakalářské práce:

1. Proč je práce napsaná v češtině, přestože autorka čerpala až na jednu výjimku z cizojazyčných děl a sekundárních zdrojů?
2. V čem je patrný vliv Jana Wolkerse na román *Gebrek is een groot woord* (str. 40)? Jaké jsou paralely s jeho romány? Co mají autoři společného?
3. Ve studii Demeyera a Vitse je motiv církve v rámci románu považován za okrajovou záležitost (str. 245). Proč autoři nepovažují tento motiv za systémový faktor ovlivňující chod rodin (a to zjevně nejen Mulderových)? Jak si to autorka vysvětluje?
4. Proč se podle autorky motiv nerovnosti ve společnosti objevuje v románech nizozemské generace mileniálů jen zřídka (str. 26), přestože je toto téma v nizozemské společnosti velmi přítomné?
5. Mohla by pisatelka vysvětlit názvy románů? Jaká je její interpretace volby těchto titulů?

Závěrem bych ráda konstatovala, že tuto bakalářskou práci považuji za úspěšnou. Autorka zpracovala tvůrčím způsobem odborné téma na vysoké obsahové a metodologické úrovni, přičemž její doplňující analýzu dvou zmíněných románů považuji za přínosnou.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: výborně.

Mgr. Anna Phillips, Ph.D.